

Frunzele toamnei

Cârdei V. Mariana

Era o toamnă ca-n povești,
cu frunze-ngălbenite,
un vânt hoinar le-mprăstia
pe aleile-nsorite.

Le arginta bruma în zori
punându-le-n valoare,
și soarele când răsărea
sclipeau mărgăritare.

Le auzeam foșnind discret,
ușor înfiorate,
și-n sarabandă s-avântau
de lună-ncurajate.

Se repetau la nesfârșit
mișcările lascive
și-ntruchipau într-un covor
o mie de motive.

Albastrul cerului senin,
împodobit cu stele,
crea fundalul potrivit
tabloului cu iele.

Mă resemnez că-i efemeră
a lumii existență
și mă tot bucur an de an
de-a toamnei chintesență.